

ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΗΝΑΚΟΥ
ΡΟΥΖΒΕΛΤ 45
Α Θ Η Ν Α Ι

Ἀθήναι τῇ 27 Ἰουνίου 1949

Πρὸς τὸ
Ὑφυπουργεῖον Τύπου καὶ Πληροφοριῶν
Ὑπηρεσίαν Κινηματογραφικῶν
Ἐ ν τ α ὺ θ α

Κύριοι,

Συνημμένως ὑποβάλλω Ὑμῖν εἰς τριπλοῦν περίληψιν καὶ διαλόγους τοῦ ἔργου ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΑΤΑ τοῦ Δημ. Μπόγρη, διασκευασθέντος εἰς σενάριον Κινηματογραφικόν παρ' ἐμοῦ.

Ἦδη προτιθεμένη νὰ προβῶ εἰς τὴν Κινηματογράφησιν τοῦ ὡς ἄνω σεναρίου, παρακαλῶ ὅπως θεωρήσετε τὴν περίληψιν καὶ διαλόγους καὶ ἐγκρίνητε τὴν κινηματογράφησιν.

Ἐπὶ τούτοις,

Διατελῶ μετὰ τιμῆς

Μαρία Χατζηνάκου

"ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΜΑΤΑ"

Δημ. Μπόγρη

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ)

τη νά
ήν νη
νέλα
ληνική

Τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ κ. Δημ. Μπόγρη "Ἀρραβωνιάσματα" τοῦ ἁ.α. τὸ πρῶτο ἀπὸ σκηνῆς τὸ 1925 καὶ ἐπιχειρεῖ σήμερον ἡ "Ἡμετέρα" νὰ τὸ ἀποδώσῃ κινηματογραφικῶς, εἶναι μιὰ δραματικὴ ἡθογραφία πρὸς λαϊκοὺς, εἰλικρινεῖς εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ πού περεπλέκονται εἰς τὰ δίκτυα κάποιας ἀμειλίχτου μούρας ἡ ἐπιφέρει καταστρεπτικὴν τρικυμίαν εἰς τὴν γαλήνιαν ζωὴν της.

Ὁ δραματικὸς σκελετὸς ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ ὥρα τῆς ληνικῆς δημιουργίας εἶναι σὲ λίγες γραμμὲς ὁ ἀκόλουθος:

"Ὁ Καπετὰν Λεμπέσης "ενας γερό-φαρᾶς μὲ τρικυμισμένον παῖδα ἀλλ' ἀγαθὸς καὶ καλὸς στὸ βάθος ἄνθρωπος," εἶχε ἀποκτήσει ἀπὸ τὴν κα τοῦ, τῇ Λεμονιά-πού τὴν παντρεύτηκε στὰ 40 τοῦ χρόνια σὰν γύρ ~~ἔξω~~ ἀπὸ μακροχρόνιο καὶ περιπετειώδη ξενитеμό στὸ ἔξωριό του-τὸ " τὸ μονάκριβο παιδί του" πού ἔξασκεῖ κι' αὐτὸς τὸ ἴδιο ἐπάγγελμα πατέρα του. Ὁ Δημητρός εἶναι ἄνδρας, λεβέντης, καὶ ἀγαπᾷ μιὰ φτωχὴ μιὰ κοπέλλα τοῦ νησιοῦ, σωστὸ λουλούδι ὁμορφιάς καὶ ψυχικῆς ἀγνότητος τὴν Τζεβῆ. ^{ἔρχεται} Ὅλοι στὸ νησί, ἐκτός τοῦ τοιογλύφου Ρούπη καὶ ἑνὸς ἀσημὰ δικηγόρου, ^{τοῦ} Ρούπη, τοῦ Λαζάρου-ἀγαποῦν αὐτὴ τὴν οἰκογένεια τῶν φαρ καὶ τὰ παιδιὰ τῆς χωροφυλακῆς ἀκόμη-Ὁ Ἀστυνόμος καὶ οἱ χωροφύλακες ἄν καὶ ξαίρουν πῶς οἱ Λεμπέσηδες ἐξασκοῦν κάπου-κάπου παράνομο ἄλλε μὲ δυναμίτη. Θὰ τοῦς χαμογελοῦσε λοιπόν ἡ ζωὴ ἂν ἡ μοῖρα δέν τοὺς εἴχ ^{ζηλέψει}, ὅπως στὴν ἀρχὴ εἶπαμε, στὰ σκοτεινὰ της δίκτυα. Καὶ τοὺς εἶχε μπλέξει γιὰτὶ ὁ Δημητρός καὶ ἡ Τζεβῆ, χωρὶς νὰ τὸ ξαίρουν ὅπως δέν τ' καὶ ὁ Καπετὰν Λεμπέσης ἦσαν ἀδελφία. Ἔιχε καὶ ἡ "ἀμοιρὴ δυστυχισμένη Λεμονιά, σ' ἂν τὴν παντρεύτηκε στὰ σαράντα τοῦ χρόνια ὁ Λεμπέσης, ^{σε} ἕνα τρικυμισμένον καὶ θλιβερό παρελθόν. Κάποιος ἀσυνείδητος ἄνθρωπος, ὁ Περδικούρης, εἶχεν ἐκμεταλευθεῖ τὴν φτώχεια της καὶ τὴν ἀρφάνια της καὶ τῆς εἶχ ^{κάνει} ~~κάνει~~ ^{κάνει} δύο νόθα παιδιὰ: τὴν Τζεβῆ πού τὴν εἶχαν υἱοθετήσῃ οἱ Σοφράδες, κι' ἕναν μισότρελλο, τὸν Μηνᾶ τὸς Περδικούρη, πού τὸ θέλησε ἡ μοῖρα ^σ σκοτωθεῖ ἀπὸ τὸν ἑτεροθαλῆ ἀδελφὸ του, τὸν Δημητρὸ, μ' ἕνα δυναμίτη πού ^{ρίχνη}. Τὸ σκοτεινὸ παρελθόν τῆς Λεμπέσαινας "έρχεται σέδ φῶς ἀπὸ τὴν ἀν ^{κρισιν} πού ^{κάνει} ὁ Ἀστυνόμος ^{γιὰ τὴν ἀν ^{κρισιν}} τοῦ Περδικούρη. Ὁ Δημητρός μαθαίνει, σ' ἂν βγαίνει ἀπὸ τὴν φυλακὴ τὴν τραγικὴ ἀλήθεια καὶ αὐτοκτονεῖ τινάζομενος μὲ τὴ βάρκα του στὸν ἄερα ἀφοῦ πρῶτα ἐμπιστευθεῖ τὴν ἀδελφὴν του πού ἀγάπησε ἐρωτιάρικα, τὸ ἀγνὸ λοπλούφι, τὴν ἀμοιρὴ Τζεβῆ, στοὺς λεβέντες φίλους του. "Νὰ τὴν ἀγαπᾶτε, τοὺς λέει σ' ἕνα γλέντι πού ^{κάνει} γιὰ τοὺς δῆθεν ἀφρ ^{νες} των, σ' ἂν νᾶταν πραγματικὴ ἀδελφὴ σας."

Ἡ ἐπιχείρησις κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια νά κατορθώσῃ νά κλείσῃ στή νέα κινηματογραφικῇ ταινίᾳ πού πρόκειται νά γυρίσῃ τήν νησιώτικη ζωή. Ἐλπίζει ὅτ' ἔχει σέ πέρας τό δύσκολο ἔργο πού ἀνέλαβε καί ν' ἀποτυπώσῃ σ' αὐτό ὅχι μόνον κομμάτια ἀπό τήν ὑπέροχη Ἑλληνική

μουσική, ἀλλά καί ὅτι δίνει ὁ συγγραφεύς στό θεατρικό του δημιούργημα.
τ ο ρ ω μ α λ ε α τ ο ἄ ν δ ρ ι κ ο , τ ο λ ε β ε ν τ ι κ ο τ η ς
 τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς